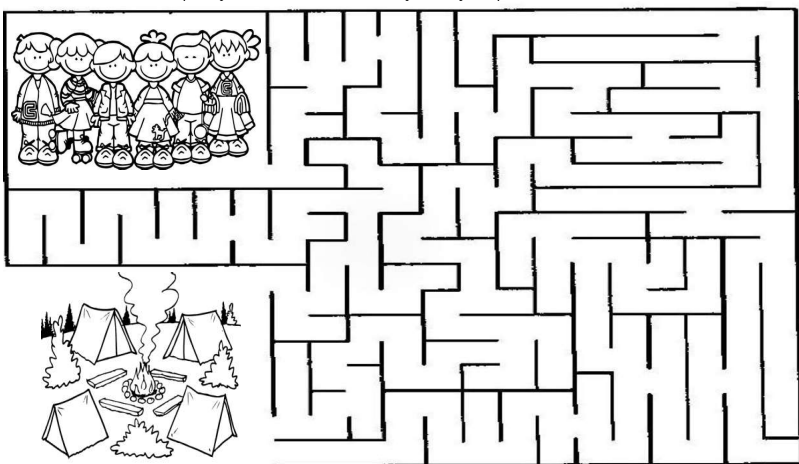

BYSTRÉ HLAVY

PRO NEJMENŠÍ

TÁBOR. Děti se chystají na tábor. Pomůžeš jim najít správnou cestu?

PRO STARŠÍ

ŠIFRA.

1	2	5	8	4	3	1	7	4	9	15	1	8	21	7	21	15

12	13	18	3	1	19	11	22	9	15	9	16	13	12	3	8	5

klíč:

	1	2	3	4		15	9	16	9	17		8	9	2	10	2	3	6	11	
	5	6	7	3		18	19	20	10	21		8	9	15	22	9		12	13	14

obrázky: <https://images.google.com/>

Klára Špunt Zelinková

TOMÁŠEK – Zpravodaj při kostele sv. Tomáše v Brně. Vydává Řím.-kat. farnost u sv. Tomáše v Brně, Lidická 6, 602 00 Brno, ☎ 545 57 22 15, ē. účtu: 2200030422/6800, Internet: <http://www.svtomas.net/>
Mons. Jan Mráz – farář, redakce: M. Veselá, M. Keprtová, P. Zahradník. Šchránka pro el. příspěvky: redakce@svtomas.net, ostatní příspěvky předávejte kostelníkovi. Vychází pro vnitřní potřebu farnosti. Nevyžádané příspěvky nevracíme. NEPRODEJNÉ. Uzávěrka příštího čísla 8. září 2019.

7

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

Má duše, nehledej svatost v dáli! Obkličuje tě ze všech stran.

Josef Schrijvers

Úvodní slovo

Milí čtenáři,

je před námi léto a s ním pro většinu z nás poněkud méně pravidelný rytmus dní. Často se vydáváme na

výpravy za novými zážitky, často využíváme dlouhých večerů k přátelským posezením a k rekreaci, často se snažíme různými opatřeními utéci před všudypřítomným horkem.

Chtěl bych nám všem popřát, abychom nejen toto léto pod dojemem novinek a mimořádností nikdy nepřestali hledat svatost jinde než v síle přítomného okamžiku. Není pochyb, že Boží Duch může zaplavit naše nitro stejně tak dobře na dalekých plážích Karibiku, jako ve vyprahlém bytě v Kr. Poli. Je jen na nás, jestli bude naše srdce čistě a jestli si najdeme čas spočinout v modlitbě a chválit Boha za veliké věci, které kolem nás dnes a denně koná.

o. Jakub Tůma

ROČNÍK XXV.

23. června 2019

Informace

● **Ve středu 26. června** proběhne po „dětské“ mši sv. v sakristii **rozloučení se školním rokem** a přivítání prázdnin. Zveme děti a jejich rodiče.

● O prázdninách nebude nedělní a čtvrteční adorace.

● Stejně tak nebudou během prázdnin ani nedělní a střední programy pro děti.

● **Dne 3. července** oslavíme v naší farnosti **slavnost sv. Tomáše**, apoštola, patrona našeho farního kostela. V tento den je možné v našem kostele za obvyklých podmínek získat plnomocné odpustky. Přijďte se spolu s naším „nevěřícím“ patronem modlit o dar víry pro sebe, své blízké i všechny hledající.

● **Národní pouť na Velehradě** se již tradičně koná o slavnosti sv. Cyrila a Metoděje, dne **5. července**. Hlavní mši sv. bude letos od 10.30 na nádvoří před bazilikou celebrovat spolu s našimi biskupy Mons. Charles D. Balvo, apoštolský nuncius v ČR.

● **Adorační den** naší farnosti se uskuteční v sobotu **15. července**. Příležitost k tiché modlitbě před vystavenou Nejsvětější svátostí bude od 8 do 17.20 hodin. Dobrovolníky, ochotné po dobu adorace alespoň

chvilí hlídat kostel, prosíme o zapsání v sakristii.

● Centrum naděje a pomoci pořádá kurz pro dospívající dívky **Být sama sebou** ve dnech **8. 7. - 12. 7. nebo 26. 8. - 30. 8.** Bližší informace včetně přihlášky jsou na: <https://www.cenap.cz/byt-sama-sebou-1>

● **16. diecézní pouť rodin** se koná ve Žďáru nad Sázavou **31. srpna**. Zveme nejen rodiče s dětmi. Více informací naleznete na: <https://www.crsp.cz/poradame/duchovni-programy/diecezni-pout-rodin/>

● **Komunita Emmanuel** pořádá ve dnech **20. až 22. září 2019** „Víkend pro rodiny s malými dětmi“ ve Fryštáku. Víkend je určen pro rodiny s dětmi do 12 let. Jste srdečně zváni. Více informací najdete na: www.emmanuel.cz/rodiny, nebo na tel.: 739 389 175.

Stručně o Mši svaté

Pokračování

7. Je kam spěchat?

Na konci takřka každé mše sv. slyšíme slova: „Jděte ve jménu Páně!“ Hlubší význam závěrečných obřadů mše sv. a propuštění lidu, ovšem jak tušíme, není odstartovat závod

1. svaté přijímání 16. 6. 2019

Foto Markéta Zelenková

ozvěte se. Také nejen autorská, ale technická pomoc je vítána. Již řadu let si neberu tištěného Tomáška, ale čtu a prohlížím si ho na našem farním webu. I tady je ale publikován ve své tištěné podobě, liší se jen tím, že je barevný. Orientace fotografií podle hřbetu brožury je na webu nesmyslná a i členění textů do tiskových sloupců zbytečné. Při současném obsazení redakce je změna nad naše síly.

Rád bych vás přizval ke spolupráci. Již při pokusech o kostelníčení jsem zjistil, že i úplně neschopný člověk, který nic neumí, může být za svoji činnost oceňován. Stačí jen dělat to, co nikdo jiný nechce.

*Pavel Pandan Zahradník
typografický učeň*

Příběh pro děti

Kát'a už je zavrtaná v peřině a nezvykle brzy se dožaduje pohádky na dobrou noc. Mamince je jasné, že se nemůže dočkat zítřejšího třídního výletu, se kterými se na konci školního roku roztrhl pytel. Už u večerní modlitby padlo několik proseb za krásné počasí, dobrou náladu a velkou svačinu. Jenže ráno je všechno jinak a Kát'a má na hlavě a na zádech spoustu pupínků. Zkušené maminkino oko rozpozná neštovice, které na rozdíl od většiny vrstevníků

Kát'a neprodělala už ve školce. I když rozhodnutí zůstat doma doprovází slzy jako hrachy, nedá se nic dělat. „A s kým bude Jitka sedět v autobuse, když jsme spolu domluvené? Výlet na Macochu jsme vymyslely s paní učitelkou společně a já teď budu jako jediná chybět!“ Kát'a nebyla k utišení a ani maminkino ujišťování, že se na lodičky do jeskyní vypraví společně o prázdninách, nezmiřilo Kátin smutek. Odpoledne maminka upekla Kátinu oblíbenou kokosovou bábovku a místo uplakaných očí se konečně zase objevily první úsměvy. A ty brzy vystřídal údiv, když se ozvalo zazvonění a do dveří vtrhla nejen Jitka, ale i Barča, Honza a Filip! Volali jeden přes druhého: „Výlet byl super, ale bez tebe to nebyla taková sranda! Jéé, ty máš ťupky úplně všude! Představ si, že jsme se svezli lanovkou!“ A jako největší překvapení Barča vyrukovala s malým kamínkem z Macochy, na který se všichni složili. „Ať jsi zase brzy zdravá jako řípa!“ Při večerní modlitbě Kát'a nezapomněla poděkovat za to, že si i díky nemoci mohla uvědomit, jak výborné má kamarády. „Všechno zlé je k něčemu dobré,“ řekla na to maminka. A pro sebe si dodala: „Pán Bůh ví vždycky nejlíp, co je pro nás nejlepší. Stačí se svěřit do jeho rukou!“

Veronika Veverka Papoušková

o první místo v kostelních dveřích, ale připomenout nám, že konec bohoslužby v chrámě nemá znamenat konec služby Bohu v našem každodenním životě. Každý z nás je poslán jako vyslanec-apoštol do prostředí, ve kterém se přirozeně pohybuje. Každý z nás může tomuto světu nést Krista ve svém nitru a ztělesňovat Jeho lásku svými skutky i svým způsobem komunikace. Každý z nás je Bohem vyslán, aby podobně jako Kristus vydával své tělo i krev za spásu lidí kolem nás. Takto matky po Kristově vzoru prolévají svoji krev, když rodí své děti a obětují jim nejlepší roky svého života, otcové dávají své tělo, když pro své děti pracují a hrají si s nimi, prarodiče láskou své já, když velkoryse obětují svůj klid péči o svá vnoučata. Podobně se v duchu eucharistie mnozí nasazují pro úplně cizí lidi... Pokud bychom tedy chtěli odpovědět na naši otázku z nadpisu, pak můžeme říci, že spěchat ze mše sv. před jejím koncem bez vážného důvodu je jistě projevem neslušnosti a nepochopení významu eucharistie. Každý z nás by si však jistě měl po mši sv. pospíšit, aby co nejhorlivěji pokračoval v hostině lásky uprostřed tohoto světa.

o. Jakub Tůma

Z farní charity

Milí farníci!

V posledním předprázdninovém čísle Tomáška vám chceme především poděkovat za vaši štědrost a podporu potřebných.

Příspěvky do charitní pokladničky

Z vašich darů jsme tentokrát poslali peníze těmto organizacím:

LL – Likvidace lepry	6 000 Kč
Světlo pro svět – prevence a léčba slepoty v rozvojových zemích	6 000 Kč

Přejeme vám pokojné prožití prázdnin, dar odpočinku v Boží blízkosti. Ať vás Pán provází na všech vašich cestách. Těšíme se na opětovné setkání na stránkách Tomáška po prázdninách.

Dobrovolníci farní charity

Slovo nemocným

Moudrý se úzkostně vystříhá zlého, ale blázen klidně do něho skáče.

Př 14,16

Občas se setkáme lidmi, kteří jsou naplněni smutkem, obavami z budoucnosti a různými druhy strachu

a úzkosti. Každý člověk je jiný, a proto i strach jednotlivých lidí se od sebe liší. Někdy je důvodem přirozený zdroj, třeba fyzická nemoc, jindy je to psychická obava, která není jasně specifikována, ale která je zdrojem hlubšího duševního neklidu a napětí. My větší neumíme takovým lidem poskytnout jasnou a účinnou pomoc, ale pomůže jim, když projevíme zájem o jejich problém, když jim věnujeme čas a pozornost. Oni si v té chvíli uvědomí, že je někdo, komu na nich záleží, kdo je ochoten s nimi sdílet jejich trápení a spolu s nimi hledat řešení problému. Tyto skutečnosti jsou pro ně zdrojem jistoty, že nejsou opuštěni a že na nich někomu záleží. Toto vědomí jim vrací chuť znovu začít a hledat novou cestu, nevzdávat se. Může to být začátek nové cesty a snahy začít znovu, a také zapomenout na dosavadní neúspěchy.

Člověk si v té chvíli musí být vědom toho, že ho Bůh neopustil, že mu na něm stále záleží a že člověk s jeho pomocí může vždy počítat. Taková zkouška může být těžká a časově dlouhá, ale vždy má v lidském životě smysl a hodnotu, protože si člověk uvědomí Boží dobrotu a lásku a vzpomene si na události, které před tím prožil, a které ovlivňovaly jeho život. Člověk si uvědomí, že není sám, opuštěný, ale že Bůh je stále s ním, nezapomíná na něj a vždy je ochotný pomáhat. Nikdy nevíme, jak

můžeme prospět takovému člověku svojí myšlenkou, poznámkou nebo skutkem, který je sám o sobě malý, ale který za určitých okolností se projeví velmi silně.

Během života máme mnoho příležitostí takto lidem prospět a my často nevyužíváme to, co se nám naskýtá. Někdy je to naše nepozornost, netečnost, anebo nedostatek zájmu o druhého člověka. Musíme si být vědomi toho, že nevyužitá příležitost se nemusí vrátit. My neseme plnou odpovědnost za všechno, co jsme v životě udělali a udělat mohli. Máme proto často prosit Boha o světlo, abychom poznávali možnosti a uměli je využít a o sílu využívat je správně, i když je to nesnadné. Když budeme spolupracovat s Boží pomocí, bude se nám dařit žít tak, abychom využívali všechno správným způsobem.

o. J. Šik

Noc kostelů

Letošní Noc kostelů se uskutečnila v pátek 24. 5. 2019 mezi 18. a 24. hodinou. V úvodu brožury mapující program společenstev, podílejících se na Noci kostelů v Brně a okolí, píše Mons. Vojtěch Cikrle, biskup brněnský, o tom, že „očekávání je otvírání dveří k něčemu novému.“ Jako pro některé byla i pro mě Noc kostelů

se může dělat hned a kostra čísla se tvoří již v sobotu nebo během neděle. Příspěvatelé, jako třeba já, posílající své články v neděli před půlnocí nejsou proklínáni (jsme křesťané), ale negativním myšlenkám se redakce brání jen s mimořádným úsilím. Během pondělka se nasází články a vkládají obrázky tak, aby počet stran byl dělitelný čtyřmi. Průběžně se opravují chyby, čímž se vytváří nové a rozchází se konce řádků i sloupců. Nastává závěrečná fáze přípravy Tomáška a její koloběh se nezměnil ani při personální obměně. Perfekcionisté z řad editorů a korektorů ve spolupráci s Ústavem pro jazyk český Akademie věd požadují stále další opravy, úpravy, jazyková zpřesnění a grafické změny. Informatici a typografická dílna nesměle a neúspěšně protestují. Tento jinak nekonečný cyklus je ukončen při totálním vyčerpáním obou stran ve středu v poledne, kdy je nejzazší termín předání do tiskárny. V pátek bývá Tomášek vytištěn a při sobotní večerní mši s nedělní platností je jeho tištěná verze s nedělním datem vydání k dispozici farníkům. Na farním webu je toto nedělní vydání již ve středu večer.

Už jsem se zmínil, jak mimořádně rychle probíhá výběr článků hodných otištění. Možná to bude i tím, že se publikuje všechno, co do redakce přijde. Víím, že nemohu zobecnit své

krátké zkušenosti, ale prý jde o setrvalý stav, jen výjimečně se v historii Tomáška stalo, že po konzultaci s duchovním, se něco zkrátilo nebo nezveřejnilo. Je divné, že v tak velké farnosti se nenajde dostatek grafomanů, kteří by redakci zahltili svými díly, chodili si stěžovat farářů na nedostatek publikačního prostoru a vyhrožovali, že nedojde-li k nápravě, přejdou ke konkurenci. Napsat článek není i pro gramotného úplně jednoduché, ale téměř všichni fotíme a stejně jsme v minulém čísle zveřejnili úplně všechny obdržené fotografie. Zejména na farní pouti do Vranova bylo jistě vytvořeno snímků stokrát víc, ale do redakce se nedostaly. Je škoda, že jsme si nemohli vybírat. Větší aktivita řádných, mimořádných i neřádných dopisovatelů a zpravodajů by Tomáškově prospěla. Při farních akcích organizátor občas požádá někoho z účastníků o popis nebo osobní dojem, ale není to pravidlem. Při farnosti je řada společenství mládeže, matek, skautek, skautů, ministrantů a dalších třeba jen neformálních skupin, ale zprávu do zpravodaje o sobě a svých činnostech příliš nedávají. Asi jim jejich skromnost brání v sebereprezentaci, ale ve farní rodině by neměl být problém se podělit.

Ještě bych měl osobní prosbu. Pokud někdo umíte pracovat s typografickým softwarem nebo znáte někoho, kdo by měl trpělivost s již poněkud fosilním žákem, prosím,

Jak se dělá Tomášek

Čtenářstvo Tomáška jistě zaregistrovalo, že na jaře jedno číslo vyšlo se značným zpožděním, či přesněji jedno vydání bylo vynecháno. Došlo k tomu pro úmrtí Vaška Keprta, který léta Tomáška připravoval pro tisk. Když těžce onemocněl, požádal mě, zda bych byl ochoten ho zastoupit, kdyby to bylo potřeba. Nainstaloval do mého počítače příslušná data a programy, ale moje součinnost dlouho potřeba nebyla. Dál zvládal dělat vše sám. Po jeho posledním návratu z nemocnice jsme se dohodli, že provede instalaci i do mé hlavy, ale už to nestihl.

Mám zkušenosti s různými textovými editory a webovými redakčními a publikačními systémy, ale Tomášek se vytváří pomocí počítačového systému pro typografickou sazbu a s něčím takovým jsem se nikdy nesetkal. Připravit Tomáška k tisku jen pomocí učebnice a ojedinelých rad zkušenějších bylo složité, takže předminulé číslo vyšlo v poněkud skromnější podobě. Minulé číslo už vypadalo lépe, ale bylo tvořeno za neustálého hledání v příručce pro začátečníky, na internetu a ve starších zdrojových textech mého předchůdce. Ale aspoň jsem pronikl do toho, jak se náš farní

zpravodaj tvoří a možná to bude zájmat i vás.

Nejvýznamnější roli zastává pan farář. Jako každý vydavatel významného periodika musí být připraven čelit trestnému stíhání za pomluvy, nactiutrhání, hanobení národa, rasy, přesvědčení, etnické či jiné skupiny osob apod., také za zveřejnění citlivých soukromých údajů či vyzrazení státního tajemství. Zodpovídá za vše, co redakce publikuje, v tom je jeho funkce nezastupitelná.

Už jsem kdysi působil v redakční radě jednoho odborného věstníku a dobře si pamatuji, jak obrovské množství času a energie nás stálo dohodnout se, co a v jakém rozsahu publikovat, protože každý člen rady zastupoval nějakou zájmovou skupinu, a pak se ještě dlouho čekalo na schválení od tehdejší vrchnosti. Oba tyto problémy jsou u našeho Tomáška vyřešeny naprosto geniálně. Redakční radu tvoří jedna vnitřně nerozpolcená osoba, která se dohodne a rozhodne okamžitě. Tomášek je farní zpravodaj, takže se předkládá k připomínkám a ke schválení veškerému farnímu duchovenstvu, ale děje se tak v termínu, kdy už se žádné změny a připomínky nedají před odesláním do tiskárny zapracovat, lze jen vydání zrušit. Tato eliminace případných redakčních problémů mě nadchla.

Uzávěrka Tomáška je vždy v neděli, ale redakce je ráda, dostane-li příspěvky dříve, jazyková korektura

první, jíž jsem absolvoval, zkusím tedy napsat, co jsem těmi otevřenými dveřmi viděl.

Přípravy letošní Noci kostelů se v naší farnosti ujali otec Jakub a Tara. Už na přípravné schůzce mě překvapilo, kolik ochotných lidí máme a kolik jich chce trávit svůj čas pomocí tomu, aby se u nás návštěvníci cítili co možná nejpříjemněji. Byli mezi nimi zkušení matadoři, pomáhající každoročně, i nováčci.

Příprava probíhala dle mého naprosto hladce. V pátek ráno se sešlo pár lidí, aby pomohli snést „těžší kusy“ na svá místa, kupříkladu stoly pro svíčky. Ti se poté rozprchli většinou do zaměstnání a ve tři odpoledne nastoupili všichni, kdo se chtěli podílet na výzdobě. Tady musím napsat, že nad výzdobou měla hlavní slovo Veronika, která také připravila letáky.

Kostel se pro návštěvníky otevřel v 18.00 a lidí chodilo skutečně hodně. Když jsem procházel kostel kolem

osmé hodiny večerní, byl úplně plný a nebylo jediné stanoviště, kde by byl některý pořadatel volný. Atmosféra byla velmi příjemná, lidé se na sebe většinou usmívali. Mnozí se se zájmem zastavili u citátů z Bible a opisovali si je. Na stolech hořely stovky svíček. Po celou dobu nám pohodu večera dotvářela reprodukováná duchovní hudba a živé vystoupení dětské scholy v 19 hodin.

Co jsem tedy tento večer prožil a naplnila se má očekávání, jak nám všem přál Mons. Cikrle? Viděl jsem spoustu lidí, zajímavějších se o křesťanskou kulturu. Viděl jsem hořet stovky svíček a každá jedna z nich znamenala vzpomínku na někoho, modlitbu, přání. Viděl jsem usměvavé tváře ať už na straně návštěvníků, nebo pořadatelů. Viděl jsem lidi, kteří si přišli pro požehnání. Prožil jsem krásný večer. Pevně věřím, že kdo šel do kostela jako hledající, tak mohl najít některé odpovědi a snad ho to přivedlo i blíže našemu Pánu.

Z předchozích řádků je asi jasné, jaká by byla má odpověď. Jen doufám, že podobně by si mohl odpovědět na tuto otázku každý, kdo se letošní Noci kostelů u nás účastnil.

Lumír Trenčanský

Noc kostelů 2019

V pátek 23. května proběhla tradiční Noc kostelů v tisícockách chrámů, far, modliteben a středisek duchovního života nejen u nás, ale i v sousedním Rakousku, Maďarsku, na Slovensku, ... a také v kostele sv. Tomáše v Brně.

Několik týdnů předtím se konala pod skvělým a velmi praktickým vedením Tary informativní schůzka všech zájemců o tuto službu. Vše bylo připraveno tak, aby v den D, hodinu H a vteřinu F započetí akce mohlo klapnout.

V pátek již od rána někteří „nocáci“ pod pečlivým vedením Veroniky nachystali exkluzivní výzdobu, která všechny návštěvníky musela doslova ohromit. Musíme pochválit také zázemí pro „nocáky“ – bylo tu po celou dobu stále něco horkého a sladkého či slaného ke konzumaci nebo jen tak k zobání. Rozlišovacím znamením organizátorů byla bílá trička se samolepkami Noci, jen jeden tam měl triko žluté s nápisem „Smile, Jesus loves You“, které mělo údajně

oslovit návštěvníky z ciziny...? Přesně v 18.00 jsme po vroucí modlitbě a požehnání otce Jakuba „zakleklí“ na své značky a dlouho očekávaná Noc 2019 mohla začít.

Na Noci kostelů u sv. Tomáše jsem měl službu (a byl jsem) poprvé – a to hned jako kontaktní osoba vpředu u oltáře. Se mnou se v určených hodinách ujal této Bohu libé činnosti čerstvý absolvent Kurzu Alfa u Tomáška Vlastík, což svědčí o tom, že i tento kurz již přináší své první ovoce.

Nejčastější dvě otázky od návštěvníků:

1. Byl Jošt taky někdy králem?
2. Kde tu máte WC?

Hádejte, na kterou otázku jsme odpověď museli „googlit“ ☺

Po dobu naší služby se nic zvláštního nestalo, jen jsme potkali spoustu známých, pokecali o víře a pozorovali děti, které „volily“ prosby. Ten den totiž byl prvním dnem voleb do Euro-parlamentu a někteří rodiče přišli s dětmi evidentně z volebních síní – děti kreslily v lavicích za „plentou“ obrázky a poté je v zástupu a přesně dle předpisů po vzoru svých rodičů u odpoledních voleb vřazovaly jako své „hlasy“ do připravené „urny“ s nápisem „Prosby.“ Tak snad zvolily dobře. ☺ Po půlnoci jsme se rozcházeli příjemně unaveni, ale s odhodláním ve tváři: příště zas!

Jirka Haičman

